Назарові Кардашу

легко ніби помахом крила
намалюєш голову на таці
чи німфетку в еротичнім танці
доки не облущиться кора
зі старого явора край лона
край осиротілих шамотінь
пензель фарби і букет півоній
і покірна жінка ніби тінь

…одірвися контури затерті
гусне лімфа плаче немовля
одою любові або смерті
місяця гойдається петля
явори порубано на дрова
жовтий пес на згарищі блює
голову івана богослова
служниця до кави подає